

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/671/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812208675
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812208675.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G. E. K., s.r.o. so sídlom v C., W. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou R. E., s.r.o. so sídlom v C., W. 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi S. Z., nar. X.X.XXXX, bytom D., S. XXXX/X, právne zastúpený JUDr. B. L., advokátom so sídlom F., J. E. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa D.,S., N. XX, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. B. L., advokátom so sídlom v F., E. X/A, o zaplatenie 13.433,48 eur istiny a prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. januára 2014, č.k. 10C/14/2013-137, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania z r u š u j e a vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom v časti vyhovel návrhu a odporcu zaviazal k zaplateniu 7.327,01 eur spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania, v časti 796,45 eur konanie zastavil a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal plnenia z úverovej zmluvy uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. Na základe skutkových zistení o tvrdenom úverovom vzťahu spočívajúcich tiež v absencii údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, zaviazal odporcu k zaplateniu sumy dlžných splátok istiny vo výške 7.327,01 eur spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania. Zamietavým výrokom nevyhovel návrhu čo do úrokov a poplatkov, pretože práve chýbajúci údaj o RPMN mal mať podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere za následok bezodplatnosť poskytnutého úveru.

K námietke premlčania celého uplatneného práva vznesenej vedľajším účastníkom, ktorá bola založená na jeho tvrdení, že úver bol zosplatený 14.5.2009 a návrh podaný 16.5.2012 okresný súd uviedol: „Predčasné zosplatenie úveru k 14.5.2009 vyplýva len z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde je uvedené, že banka dňa 14.5.2009 vyhlásila splatnosť pohľadávky. Listinnými dôkazmi však táto skutočnosť preukázaná nebola. Nebolo preukázané, či vyhlásenie splatnosti pohľadávky bankou malo písomnú formu, aký bol obsah vyhlásenia a či bolo doručené odporcovi. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo v písomnej forme spísané až navrhovateľom dňa 24.4.2012, ktoré bolo odporcovi doručované. Vzhľadom na uvedené okresný súd neakceptoval tvrdenie, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo dňa 14.5.2009, pretože preukázané nebolo. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nastalo dňa 24.4.2012, čomu zodpovedá oznámenie navrhovateľa, ktoré bolo odporcovi doručované“.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. keď pri celkovej žalovanej sume 12.637,03 eur a priznanej sume 7.327,01 eur považoval pomer úspechu účastníkov za takmer rovnaký.

Proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu a so súhlasom odporcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý

navrhol zmenu napadnutej časti zamietnutím návrhu a priznaním náhrady trov konania. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci ako aj nesprávne a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že uplatnené právo nie je premlčané v celom rozsahu. Dôkaz o zosplatnení pohľadávky v podobe prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky považoval za dostatočný, keď jednoznačne uvádza položku „vyhlásená splatnosť pohľadávky“ a k nej prislúchajúci dátum „14.5.2009“. Poukázal na to, že v zmysle úverovej zmluvy takéto zosplatnenie časovo zodpovedá poslednej úhrade zo strany odporcu evidovanej dňa 19.2.2009. Z vlastnej skúsenosti v obdobných prípadoch uviedol, že VÚB, a.s. predčasnú splatnosť úverov v zmysle úverových zmlúv skutočne vyhlasovala. Dokonca ju tvrdí aj sám navrhovateľ v návrhu, kde je uvedené, že „vzhľadom k tomu, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere“. Okresný súd však na toto neprihliadal a bez toho, aby doplnil dokazovanie o navrhovaný dopyt na VÚB, a.s. návrhu v časti vyhovel.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vedľajší účastník nie je v tomto prípade sám oprávnený na podanie odvolania, čo odôvodňuje odmietnutie jeho odvolania. Čo sa týka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, tá bola navrhovateľom preukázaná ku dňu 24.4.2012. Napokon sa vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka, ktoré považoval za neúčelné. Pre prípad, že krajský súd odvolanie vedľajšieho účastníka neodmietne, žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca v písomnom podaní z 11.6.2015 udelil súhlas s odvolaním podaným vedľajším účastníkom a v plnom rozsahu sa s ním stotožnil.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Krajský súd rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Námietka oprávnenia vedľajšieho účastníka k podaniu odvolania nie je dôvodná, pretože odporca s jeho odvolaním výslovne súhlasil.

Vedľajší účastník dôvodne uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. spočívajúci v tom, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisťeniach, ktorý treba odstrániť.

Pri právnom posúdení premlčania podľa § 101 a § 110 ods. 3 OZ, teda tak ako uviedol okresný súd v napadnutom rozhodnutí, je skutková otázka splatnosti uplatneného dlhu významná. Vedľajším účastníkom tvrdená splatnosť dňa 14.5.2009 spadá do obdobia viac ako tri roky pred podaním návrhu dňa 16.5.2012. K preukázaniu splatnosti uplatneného dlhu navrhol vedľajší účastník pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania okrem iných aj dôkaz dopytom na VÚB, a.s. (podanie zo 14.1.2014 na č.l. 93). Tento dôkaz je spôsobilý zistiť skutočný stav veci ohľadne zosplatnenia dlhu, keďže dopyt smeruje priamo k pôvodnému veriteľovi, ktorý mal vyhlásiť splatnosť tak ako je uvedené v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávky. Pri tejto možnosti ďalšieho rozhodujúceho dôkazu, ktorý bol dokonca navrhnutý, nebol správny postup okresného súdu, keď prijal skutkové zistenie ohľadom splatnosti dlhu iba na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Miera ich významu k zisťovanej skutočnosti je totiž natoľko podobná, že bez využitia možnosti tretieho rozhodujúceho dôkazu neobstojí argumentácia okresného súdu, na základe ktorej sa priklonil k jednému z nich.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V ňom okresný súd doplní dokazovanie o navrhovaný dopyt na pôvodného veriteľa ohľadom splatnosti dlhu a vo veci nanovo rozhodne.

O trovách odvolacieho konania rozhodne okresný súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.